

stemte Regler; men jeg frygter tillige for, at der let kan opstaae Forvirring af den Bestemmelse, som af Udvalget er foreslaaet, hvis der ikke gives yderligere Bestemmelser. Jeg sætter f. Ex., at Krigsministeren ikke indkalder af det vaabenøvede Mandskab mere, end der udfordres efter Planen, altsaa 3011, eller han indkalder noget mere, 4 a 5000 Mand, for at alle de Væbne kunde blive afløste omtrent paa samme Tid, saa bliver der en heel Deel tilbage, som ikke blev vaabenøvet, men som dog skal føres i Linien. Detsamme maatte da ogsaa gjen-tages det følgende Aar, thi det er ikke sandsynligt, at man vil behøve flere end i Aar, hvis Freden vedligeholdes, og der blev da atter en 3—4000 Mand, som ikke behøvedes til den daglige Tjeneste, men som ligesuldt førtes i Linien. Vel mener man, at disse Bestemmelser i Paragrapherne 1—3 kunne være hensigtsmæssige, af den Grund, at naar der kom Krig, saa havde man yngre Mandskab at bruge istedetfor ældre, men det yngre er jo saa ikke vaabenøvet, og kan altsaa ikke benyttes, og desuden, hvor hører det Mandskab hen, der saaledes staaer opført i Linien? Skal dette Mandskab ind i de almindelige Afdelinger, saa vil der udkomme saa meget Mandskab, at man ikke vil kunne faae dem ind i de almindelige Cadres. For Dieblirket er det Reglen, at det Mandskab, som staaer i Linien, og det, som staaer i Krigsreserven, skal være vaabenøvet, men efter § 3 i Udvalgets Forslag fik man en heel Deel Mandskab, som ikke var vaabenøvet, og de Bestemmelser, som ere givne om Krigsreserven, nemlig, at naar den indkaldes, skal den bruges deels til at supplere Afdelingerne i Linien og deels til at danne selvstændige Afdelinger, kunde saaledes ikke komme til Anvendelse.

Disse ere de Indvendinger, jeg har, at anføre mod Udvalgets Betænkning og de til Forhandling værende Paragrapher.

Efterbemærkning: Hvad Paragrapherne angaaer, skal jeg overlade deres Behandling til Ordføreren og de andre Medlemmer af Udvalget og kun forbeholde mig at komme tilbage dertil, hvis jeg senere skulde finde noget Yderligere at bemærke, som jeg imidlertid ikke antager vil blive Tilfældet, da den ærede

Minister ingen Endringsforslag har stillet til dem, og altsaa de Bemærkninger, som kunne komme frem, jo kun med Hensyn til Voteringen kunne faae den Betydning, enten at antage Paragrapherne eller at forkaste dem heelt, men ikke kunne udøve nogen Indflydelse paa Enkelthederne af Paragrapherne, hvori desuden Rettelse kan finde Sted ved tredie Behandling, saafremt Ministeren til den Tid skulde fremsætte noget Dnske herom til Udvalget, som kunde komme i Betragtning. Jeg vil kun gjøre den almindelige Bemærkning, at hele den sidste Række af Vanskeligheder, som den ærede Minister har fremsat, vilde han neppe have fremsat, naar han havde været noget mere inde i Udskrivningsvæsen af den Art, som her er Spørgsmaal om, hvor det bliver en Udskrivning ifølge Lov, saaledes at der i et videre Omfang stilles Mandskab til Krigsministeriets Raadighed end det, som aarligen kan forbruges. Dette er Noget, der er saa almindeligt, at jeg ikke vil gaae videre ind derpaa. Hvad jeg derimod mere vil befatte mig med, er, hvorvidt det er en rigtig Opsættelse af vore Udskrivningsforhold, som den ærede Minister her har gjort gjældende. Jeg føler tilfulde den Vanskelighed, jeg befinder mig i, ved ligeoverfor den høieste Justits-embedsmand her i Landet at skulle komme ind paa Definitionsgebetet, men jeg befinder mig nu engang i den Nødvendighed, og kommer da til at begynde bagfra, nemlig fra Exemp-lerne. Den ærede Minister synes at støtte sin hele Beviisførelse navnlig paa disse Exemp-ler. Han sagde nemlig: hvorledes skal man kunne fyldestgjøre Værnepligtsloven, hvori der staaer, at det Mandskab, som ikke har modt paa behørig Maade ved de foregaaende Ses-sioner, eller som ialtfald ikke har opfyldt de Forpligtelser, som i alle Henseender paaligge det, skal udskrives forlods? Man skal ganske simpelt følge Loven og udskrive det forlods; der behøves dertil intet nyt Lovbud. Man skal kun erindre, at for at udskrive det, sidder Sessionen som en Domstol, den giver en Kjendelse i Genhold til den bestaaende Værnepligts-lov disse Personer angaaende, og har i saa Henseende slet Intet med Udskrivningsloven at gjøre, der, om jeg saa maa sige, er Finants-